
[2005-23-RE](#)

CAUSA 2005-23-RE

Número de registre 363-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 13 DE JULIOL DEL 2005

BOPA núm. 63, del 27 de juliol del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de maig del 2005, per la representació processal del Sr. Eduard Borra Núñez, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 22 de març del 2005 i l'aute de l'11 de maig del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la defensa, a la presumpció d'innocència, a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que declari infringits els drets esmentats i que anul·li les resolucions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs, i "es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs tot acordant-se la retroacció del procediment al moment en que es va produir aquesta vulneració";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 21 de juny del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

Mitjançant sentència de l'11 d'octubre del 2004, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Eduard Borra Núñez, com a responsable penalment en concepte d'autor, del delictes major de resistència greu als agents de l'autoritat, del delictes menor d'injúries als agents de l'autoritat i de les contravencions penals d'embriaguesa pública causant escàndol i de lesions doloses amb la

concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal agreujant de reincidència, a la pena d'un any de presó condicional qualificada a abonar la responsabilitat civil, a la multa de nou-cents euros i també al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, el va condemnar a abonar a l'agent de policia núm. 253, 1.500,00 euros en concepte de pretium doloris i 600,00 euros en concepte de perjudici de lleure, més la suma que es fixi en període d'execució de sentència en concepte de despeses mèdiques que hauran de ser reclamades i justificades en el termini de tres mesos a partir de la fermesa de la sentència.

Segon

La representació processal del Sr. Eduard Borra Núñez va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 22 de març del 2005, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava el recurs d'apel·lació esmentat i confirmava la sentència del Tribunal de Corts.

Tercer

La representació processal del Sr. Eduard Borra Núñez va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia per vulneració del dret a la defensa.

Quart

L'11 de maig del 2005, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar no donar lloc a l'incident de nul·litat d'actuacions interposat contra la seva sentència del 22 de març del 2005.

Cinquè

El 25 de maig del 2005, la representació processal del Sr. Eduard Borra Núñez va presentar un recurs d'empara contra l'aute i la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia recaiguts en aquesta causa per vulneració dels drets a la defensa, a la presumpció d'innocència, a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part considera que no s'ha provat quin era l'estat de la consciència de l'inculpat en el moment de cometre els delictes i que per tant els jutges ordinaris "amb un raonament que excedeix de forma evident els límits de la íntima convicció" van desplaçar la càrrega de la prova de l'acusació a la defensa. Per aquest motiu es vulnera el dret a la presumpció d'innocència, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i l'article 6.2 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals.

Aquesta part afegeix que s'ha vulnerat el dret a la defensa del recurrent perquè no hi havia hagut igualtat d'armes processals amb el Ministeri Fiscal, ja que se li va exigir de demostrar que el recurrent estava privat de coneixement en el moment dels fets, prova que només hauria pogut ser duta a terme pels agents de policia en el moment de la detenció.

Així mateix, aquesta representació processal manifesta que les decisions de la justícia ordinària són arbitràries pel que fa a la condemna de la contravenció penal d'embriaguesa pública causant

escàndol, perquè pel sol fet de trobar-se en els voltants no es demostra que el recurrent va llançar escombraries, tanques i taulons en la via pública.

Per acabar, la representació processal del recurrent demana al Tribunal Constitucional que declari infringits els drets esmentats, que anul·li les resolucions del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs, i “es reconegui el dret del recurrent a obtenir una resolució sobre el fons en el tema objecte del present recurs tot acordant-se la retroacció del procediment al moment en que es va produir aquesta vulneració.”

Sisè

El 21 de juny del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què reiterava que la interpretació i l'aplicació de les normes corresponen a la jurisdicció ordinària i que el recurs d'empara no és un recurs de cassació ni una tercera instància contra sentències judicials que pugui suplantar la funció dels tribunals ordinaris, sinó un instrument processal extraordinari destinat a la protecció dels drets fonamentals i afegia que les decisions objecte de recurs “es troben plenament fonamentades i no poden de cap manera ser qualificades d'arbitràries, partint el sol·licitant d'empara d'un error de fonamentació quan considera que correspon a l'acusació demostrar que no concorren circumstàncies excloents de la responsabilitat criminal, tota vegada que les mateixes per la seva excepcionalitat han d'ésser objecte de prova per aquell que les al·lega, i no ser presumides com pretén el recurrent.”

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-23-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El recurrent al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a que la seva causa sigui vista equitativament i el seu dret a la defensa i que les decisions objecte de recurs són arbitràries. Per consegüent, considera que s'han vulnerat els principis establerts per l'article 10 de la Constitució.

De la lectura d'aquest recurs d'empara es desprèn que el Sr. Eduard Borra Núñez, per tal d'obtenir una decisió favorable, espera del Tribunal Constitucional un nou examen del fons de l'assumpte més que no pas la recerca d'una eventual vulneració de l'article 10 de la Constitució. Ara bé, des de la seva creació, es ben sabut, que el Tribunal Constitucional no constitueix un grau suplementari de jurisdicció susceptible de pronunciar-se en relació amb l'apreciació sobirana dels tribunals de primera i de segona instància.

En aquest cas, els tribunals ordinaris van entendre que hi havia elements de fet determinants, càrregues suficientment serioses per considerar que el Sr. Eduard Borra Núñez no es trobava en el moment de la seva detenció en un estat d'alienació mental o de trastorn mental transitori, que no hagués estat provocat de manera intencional, i que hagués pogut eximir-lo de la seva responsabilitat. Aquesta apreciació no és de naturalesa a ser impugnada davant el Tribunal Constitucional.

Així mateix, el jutge ordinari ha respost al recurrent sobre la vulneració del principi d'igualtat d'armes entre ell i el Ministeri Fiscal. En contra del que al·legava el recurrent, el jutge a quo remarca precisament que havia tingut l'oportunitat de donar la seva versió dels fets que li eren imputats. Una vegada més aquesta apreciació no pot ser objecte de discussió davant el Tribunal Constitucional.

Per acabar, quant a l'arbitrarietat de les decisions objecte de recurs, aquest argument es fonamenta únicament en una interpretació dels fets diferent de l'efectuada pels tribunals ordinaris. El jutge ordinari s'ha pronunciat de manera clara sobre les pretensions del Sr. Eduard Borra Núñez i ha dictat decisions motivades de manera suficient. L'acusació d'arbitrarietat no té cap fonament.

De tot el que acabem de dir se'n deriva que tant l'article 10 de la Constitució com l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals han estat respectats. Per tant, aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i no pot ser admès a tràmit.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-23-RE, interposat per la representació processal del Sr. Eduard Borra Núñez, contra la sentència del 22 de març del 2005 i l'aute de l'11 de maig del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 13 de juliol del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

